

Regeringsrätten

Rättsfall

Periodiskt understöd till dotter, gift med studerande

Besvär av TI angående fru A:s inkomsttaxering år 1960. — Fru A. förvägrades av TN ett med 6.804 kr yrkat avdrag för periodiskt understöd åt sin svärson, som var konststuderande, enär understödet ansågs utgöra bidrag till annans undervisning. Hos PN uppgav fru A. att understödet rätteligen avsett hennes dotter och makarnas två barn. — PN medgav avdrag med 3.402 kr. Hos KR anförde såväl A som TI besvär. KR: ej ändring. RR lämnade TI:s besvär häröver utan bifall med följande motivering: Fru A:s uppgift att understödet avsett hennes dotter och dennas barn får godtagas. Något förhållande, som kan föranleda att fru A icke skulle vara berättigad till avdrag för på dottern belöpande del av understödet har ej visats föreligga. På grund härav och då PN:s uppskattning av det på dottern belöpande beloppet ej mött någon erinran, lämnar RR besvären utan bifall. (RR:s utslag den 15/9 1966).

Anm.: Jämför RÅ 1960 not 489 (Skattenytt 1960 sid. 294), där skattskyldig som lämnat sonhustru periodiskt understöd samtidigt som även dennas fader givit hennes man dylikt understöd, ej erhöll avdrag för understödet i fråga, då det med hänsyn till föräldrar lagligen åvilande underhållsskyldighet samt omständigheterna i målet fick anses att understödet utgått till den skattskyldiges son, vilken bedrivit studier vid allmänt läroverk. Se även RÅ 1962 ref. 26

(Skattenytt 1962 sid. 444), där avdrag vägrades för periodiskt understöd som uppgavs avse sonhustru. Med hänsyn till sonens ålder och av honom bedrivna studier ansågs understödet likväl avse sonens undervisning. I 1966 års fall ansågs understödet avse den skattskyldiges dotter, oavsett att dennas man studerade. Se vidare Hellner, Periodiskt understöd och underskott sid. 90.

Avgift till förbund anslutet till Svenska arbetsgivareföreningen

Besvär av AB Å & Co angående inkomsttaxering år 1960. — PN medgav ej bolaget avdrag med 1.775 kr för avgifter till Sadelmakare- och Tapetserarebranschens Arbetsgivareförbund. Förbundet utdelade inga konfliktbidrag men hade till ändamål att genom sammanslutning av företagare, som sysselsätter sadelmakare, tapetserare, mattpåläggare eller närstående arbetare, tillvarataga och främja medlemmarnas gemensamma intressen i frågor rörande förhållandet mellan arbetsgivare och arbetstagare. För medlemsskap i arbetsgivareföreningen förutsattes medlemsskap i något av dess 40-tal förbund, av vilket förbundet utgjorde ett. — KR: ej ändring. — RR medgav avdrag. (RR:s utslag den 20/9 1966; en ledamot av RR fann bolaget ej ha förebragt utredning som kunde föranleda ändring.)

Anm.: Avdrag har tidigare medgivits till liknande sammanslutningar anslutna till arbetsgivareföreningen, se RÅ 1952 not 569 (Svenska garverüdkareförening-

en), 1953 not 261 (*Mellansvenska gruvförbundet*), 1959 not 1897 (*Livsmedelsbranschens arbetsgivareförbund*). Avdrag har däremot ej medgivits för avgift till icke anslutna sammanslutningar, se t. ex. RÅ 1965 not 1198 (*Fastigheternas förhandlingsorganisation*).

Gåva av kor, skattepliktig inkomst för givaren

Besvär av lantbrukaren S. angående inkomsttaxering år 1957. — S. hade vid beskattningsårets utgång i sitt jordbruk 1 häst, 8 kor, 15 ungnöt, 2 avelssvin och 10 andra svin, S. skänkte sin son som skulle börja eget jordbruk, 2 kor och 1 kviga. S. beskattades för det beräknade värdet av de bortgivna djuren 2.500 kr. RR: ej ändring. (RR:s utslag den 13/9 1966.)

Anm.: Jämför RÅ 1948 ref. 60, där beskattning ej skedde, samt RÅ 1950 ref. 27 och 1955 not 1637 (Skattenytt 1956 sid. 75) där gåvorna beskattades.

Påbörjad realisation av kreatur eller ej?

Besvär av arrendatorn N. angående inkomsttaxering år 1959 — N. som frånträtt arrendet av en jordbruksfastighet den 14/3 1959 och i samband därmed sålt samtliga djur och inventarier på auktion, beskattades vid 1960 års taxering inte för likviden för bl.a. 8 kor, 2 dräktiga kvigor och 3 ungdjur, eftersom försäljningen hänfördes till skattefri realisation. Däremot hade N. vid taxering året innan, dvs, 1959 års taxering, av TN beskattats för hela likviden för ett antal sålda kreatur, trots att N. hänfört likviden för 2 kor, 2.190 kr, till realisation. N. ansåg nämligen att han redan 1958 påbörjat realisationen av besätt-

ningen i anledning av arrendets upphörande 1959. TI upplyste, att de 4 kor som sålts 1958 avyttrats vid fyra olika tillfällen, i april, maj, juni och september. PN, KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 13/9 1966.)

Försäljning av hästar, rörelse eller ej?

Besvär av TI angående åkeriägaren A:s inkomsttaxering år 1959. — På sin jordbruksfastighet hade A. bedrivit hästuppfödning och travsportverksamhet. Verksamheten hade startats 1943 med två hästar och två föl. Sedan fastigheten delvis tagits i anspråk för väg och därför blivit olämplig för verksamheten, sålde A. 1958 på auktion 10 hästar i åldern 1—15 år för sammanlagt 34.800 kr. Två ston och ett föl såldes icke. I samband med ianspråktagandet av mark för vägen tilldömdes A. viss ersättning för förlorad goodwill vid verksamhetens nedläggande. — PN, som ansåg att A. bedrivit hästuppfödning och att försäljning av endast ett modersto för 1.600 kr var skattefri realisation beskattade 33.200 kr såsom avseende löpande försäljning med avdrag dock för provision å 3.320 kr. — KR ansåg hela försäljningen vara skattefri realisation och undanröjde beskattningen. — RR fastställde emellertid PN:s beslut och yttrade: Med hänsyn till vad som upplysts rörande omfattningen av A:s verksamhet för uppfödning och hållande av travhästar samt till omständigheterna i övrigt får verksamheten anses såsom rörelse. Köpeskillingen för de försålda hästarna, 34.800 kr, skall därför i sin helhet upptagas såsom intäkt. Utredningen ger icke vid handen, att avdraget för försäljningsprovision och de övriga avdrag, till vilka Andersson må vara berättigad, till-

hopa överstiger 4.920 kr. (RR:s utslag den 13/9 1966).

Travsport, rörelse eller ej?

Besvär av köpmannen L. angående inkomsttaxering åren 1961—1963. — L. som i flera år bedrivit travsport först med två hästar och från 1959 med 1 häst, beskattades för överskott på verksamheten under 1960—1962. RR: ej ändring. (RR:s utslag den 13/9 1966.)

Anm.: Jfr RÅ 1966 Fi 326—327. Där ansågs rörelse ej vara för handen i det första målet då det endast var fråga om en häst. Men året därpå, då det var fler hästar samt uppfödning, ansågs det som rörelse. I det nu anmärkta fallet från den 13/9 1966 blev det motsatt utgång men det var då en nedtrappning av rörelsen. Nedtrappningen ansågs ej bryta rörelsen. Annan utgång i RÅ 1964 ref. 9 (Skattenytt 1964 sid. 374) där det endast var fråga om en häst d. v. s. inte någon nedtrappning från flera hästar till en.

Fråga om säljarens skattskyldighet för behållen dellikvid, inklusive handpenning, i samband med återgång av fastighetsförsäljning

Besvär av TI angående köpmannen J:s inkomsttaxering år 1959. — J. som ägt två fastigheter sedan 1937, sålde genom avtal den 26/10 1956 fastigheterna för 80.000 kr, varav han i handpenning samma dag erhöll 10.000 kr. I maj 1957 erlade köparen ytterligare 3.000 kr. Sedan köparen icke kunnat fullfölja köpet, träffades den 30/1 1958 överenskommelse om återgång av köpet, vilken överenskommelse icke innehöll någon föreskrift om återbetalning av erhållen del av köpeskillingen. Samma dag träffades ett nytt köpeavtal, varigenom fastigheterna försåldes till förste köparens fader för

78.000 kr varvid den av den förste köparen erlagda dellikviden, 13.000 kr, avräknades från nämnda köpeskillning.

— TN beskattade J. för den av den förste köparen erlagda dellikviden, 13.000 kr, såsom inkomst av tillfällig förvärvsverksamhet. — PN undanröjde dock beskattningen och KR, som också ansåg att beloppet i fråga inte utgjort för J. skattepliktig inkomst, fann ej skäl göra ändring i PN:s beslut. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 7/9 1966.)

Anm.: Fastighetsförsäljningen genomfördes till sist i detta fall, om än med annan köpare. Men denna köpare var den förstes far och fick avräkna dellikviden såsom en del av köpeskillingen, varför det hela tydligen betraktades som en och samma köpeskillning för säljaren, Annars har förverkad handpenning i samband med återgång av köp i några fall beskattats såsom inkomst av tillfällig förvärvsverksamhet för säljaren, se t. ex. RÅ 1933 ref. 45 och 1958 ref. 33 I det senare fallet (se Skattenytt 1959 sid. 20) bestämdes utgången av RR med 3 röster mot två, varför frågan om skatteplikten inte är alldeles klar, se även Geijer m. fl. Skattehandbok, del 1, 6:e uppl. sid. 67 samt en redaktionell kommentar i Skattenytt 1958 sid. 363.

Skattskyldighet för fastighet vid gåva med angiven tidigare tillträdesdag?

Besvär av dödsboet efter N. angående inkomsttaxering år 1960. — N. hade genom gåvobrev den 30/12 1959 till 11 barnbarn överlåtit vissa hyresfastigheter. Enligt gåvobrevet skulle gåvotagarna anses ha tillträtt fastigheterna den 1/1 1959. — N. beskattades för nettointäkt och garantibelopp avseende fastigheterna för hela 1959. (RR:s utslag den 15/9 1966.)

Sam- eller särtaxering av makar

Besvär av yrkesläraren N. och hans hustru (musikdirektör) angående inkomsttaxering år 1955. — Mannen N. var lärare i Värnamo med egen lägenhet där. Hustrun var lärare i Halmstad, där hon bodde i en fastighet, som mannen förvärvat i maj 1957. Mannen reste till Halmstad varje vecka, avstånd 11 mil. Makarna hade varsin bil. — Mannens PN särtaxerade honom och hustruns PN samtaxerade henne.

— KR biföll TI:s talan, att mannen skulle samtaxeras. — RR, där makarna yrkade särtaxering, fann den i målet förebragta utredningen icke ge anledning till att taxera makarna såsom av varandra oberoende skattskyldiga. (RR:s utslag den 7/9 1966.)

Anm.: Jämför RR:s utslag den 28/10 1965 (Skattentytt 1966 sid. 196), där makar, båda läkare, som bodde i olika städer och sällan besökte varandra särtaxerades. — Jfr om frivillig särbeskattning av äkta makar, se Skattentytt 1965 sid. 219.

Skattskyldighet i Sverige eller ej?

Besvär av TI angående missionären E och hans hustrus inkomsttaxering år 1960. — Makarna E, som var anställda av en svensk missionsförening, arbetade såsom missionärer i Indien och Nepal sedan den 4/8 1953. Enligt anställningsavtal var makarna efter en fullbordad tjänstgöringsperiod på missionsfältet berättigade till 18 månaders semester i Sverige. För att åtnjuta sådan semester kom makarna E. den 26/3 1958 till Sverige, varefter de den 1/10 1959 återvände till Nepal. Enligt från föreningen lämnade inkomstuppgifter uppbar envar av ma-

karna för tiden den 1/1 — den 1/10 1959 3.954 kr i semesterersättning. — PN ansåg makarna vara här i riket bosatta och alltså skattskyldiga för sina inkomster här. — KR ansåg dock att makarna inte kunde anses ha varit bosatta i Sverige och undanröjde därför beskattningen. — RR fastställde PN:s beslut och förklarade att makarna E:s vistelse i Sverige varit av den varaktighet att den måste betecknas som stadigvarande och att, även om makarna icke varit bosatta i Sverige, de därför enligt 68 § KL och 16 § 1 mom. förordningen om statlig inkomstskatt i beskattningsavseende skulle behandlas som om så varit fallet. (RR:s utslag den 7/9 1966).

Anm.: Jämför RÅ 1962 not. 1170 (Skattentytt 1963 sid. 83), samma utgång.

Förlustutjämning: fulljord deklARATIONSSKYLDIGHET?

Besvär av M aktiebolag angående inkomsttaxering år 1961. — Bolaget som haft räkenskapsår med början den 1 oktober avsåg att övergå till räkenskapsår som började den 11 mars. Det löpande räkenskapsåret omlades därför till att avse den 1/10 1958 — den 10/3 1960. Bolaget lämnade ingen deklARATION år 1960 men upplyste, efter anmaning att deklarerera, i en skrift den 14/4 1960 om omläggningen. Bolaget, som inte taxerades år 1960, yrkade vid 1961 års taxering förlustavdrag för kommunala utskylder vilka påförts på grund av 1959 års taxering med 7.617 kr. Avdrag härför vägrades dock, när bolaget inte ansetts ha fullgjort sin deklARATIONSSKYLDIGHET för det år under vilket förlusten uppkommit. (RR:s utslag den 20/9 1966).

Anm.: Se af Klercker i Skattentytt 1960 sid. 234.